

MERCAT DE LES FLORS
DANSA I ARTS DEL MOVIMENT

IDN

IMATGE, DANSA I NOUS MITJANS

Pierre Rigal, *Press*

COPRODUCCIÓ MERCAT DE LES FLORS
Del 14 al 23 de febrer de 2013

iDN

Imatge Dansa i Nous mitjans

Quarta edició **d'IDN**, el festival bianual que dedica el seu programa a mostrar diverses maneres de construir un diàleg entre la dansa, la imatge en moviment i les eines digitals. Un programa que enguany s'allarga dues setmanes amb una forta aposta per la producció local i la presentació de dues companyies de renom internacional. Amb Nico Baixas, Oscar Sol+Iris Heitzinger, Pierre Rigal i Australian Dance Theatre en la creació escènica; Guillermo Pfaff, Francesca Llopis, Alba G.Corrall, Mim Juncà i Erre que Erre en la creació instal·lativa i un gran nombre d'artistes en la selecció de films de dansa.

Un festival dirigit a tots els públics, per als amants de la dansa i de les arts visuals. Un espai per descobrir nous formats i noves maneres de crear a través de les arts del moviment.

IDN està organitzat per NU2'S i el Mercat de les Flors amb direcció artística de Núria Font.

És realitza gràcies al suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona. Amb la col·laboració de modul-dance, Televisió de Catalunya, L'Animal a l'esquena, British Council i MediaEstruch.

ESPECTACLES NACIONALS

Dijous 14 i divendres 15 de febrer de 2013

NICO BAIXAS

HÍBRID ACCIONS

Híbrid Accions mostra el resultat definitiu d'una recerca sobre la capacitat que tenen les mans per generar formes. La col·lecció de més de mil figures que Nico Baixas ha creat i organitzat en famílies es mostra per primer cop, quasi en la seva totalitat i de manera ordenada de la més simple a la més complexa, en una *performance* que combina pintura, cos, dansa, mans, escultura, vídeo, so, espai, estructures...

Partint del desenvolupament de formes geomètriques com el cercle, la recta, la corba o el triangle, Nico porta les mans fins al límit de les seves possibilitats descobrint-nos un món de proporcions de dits que s'interrelacionen de maneres sorprenents. El software i els elements multimèdia que intervenen en la peça no només serveixen per mostrar aquestes parts més abstractes i de lectura més oberta, sinó que també permeten interactuar amb imatges fotogràfiques utilitzant les formes de les mans, i també del cos, per comunicar-se amb l'espectador en un llenguatge pictòric més narratiu, concret, quotidià o directe.

«Quan pensem en el nostre cos, hi pensem com si fos quelcom que no pertanyés a la natura. I potser per la manera que tenim de comportar-nos amb ella, sembla que els nostres cossos hagin deixat de pertànyer-hi.

El que m'ha portat a descobrir aquest món de mans i de cos és la fascinació que sentia quan era petit, i mirava les fulles i les branques dels arbres al bosc i pensava... tot això té un sentit!?»

Nico Baixas és *performer* i artista multimèdia. Les seves peces combinen elements i idees a mig camí entre la *performance*, les arts plàstiques, multimèdia o visuals. Té a les seves esquenes una llarga trajectòria com a actor de teatre, ha format part de les companyies General Elèctrica i la Carnisseria de Rodrigo García. També ha col·laborat amb Marcel·lí Antúnez, Ojos de Brujo, Frederic Amat, Joan Baixas o Sonia Gómez, entre altres. En solitari, ha girat durant 10 anys amb un espectacle creat per la seva mare (Teresa Calafell) que s'interpreta únicament amb les mans. En el món del cinema, a més de treballar com a actor, ha treballat com a guionista, director i muntador a Nova York i Barcelona.

Creació i performance **Nico Baixas/GOS-COM-FUIG**

Direcció tècnica i disseny de so **Ivan Roca**

Software **Matteo Sisti Sette**

Col·laboració **Roger Bernat**

Producció i difusió **Marta Oliveres / MOM/ELVIVERO**

Coproducció NU2's, Associació per a la creació, Nico Baixas, MOM/ELVIVERO, Mercat de les Flors
Amb la col·laboració Graner fàbrica de creació

<http://momelvivero.org/>

Lloc: sala MAC

Horari: 20:30 h

Dissabte 16 i diumenge 17 de febrer de 2013

ÓSCAR SOL + IRIS HEITZINGER

TRINITY

Trinity narra el viatge d'un cos que travessa diferents estats de percepció de l'espai. Un cos en moviment que roman estretament vinculat a un entorn reactiu a les seves accions, que al mateix temps que li acompanya, li proposa una travessia entre paisatges i textures audiovisuals. La retroalimentació nascuda d'aquest vincle fonamental és el que permet la manifestació dels elements en l'espai i la seva mútua coexistència.

Aquesta peça neix com a part d'un procés de recerca i creació presentat per primera vegada en la present edició de IDN. La proposta tracta d'integrar de forma transparent en escena i en la seva pròpia narrativa l'ús de la tecnologia, mantenint al mateix temps uns alts nivells d'interacció en temps real entre els seus tres components: moviment, so i imatge.

Iris Heitzinger. Estudia a l'Anton Bruckner Privatuniversität (Linz) i continua la seva formació a Anglaterra, Holanda, Bèlgica i Finlàndia. Des de llavors ha col·laborat com a intèrpret freelance amb diferents artistes i companyies. A part del seu treball com a ballarina, Iris imparteix classes i tallers de dansa contemporània, improvisació i treball en diversos països. És cofundadora del guinea pig collective (www.gpigs.com) i crea els seus treballs individuals amb el nom Miss Luiss Twisted (<http://missluisstwisted.gpigs.com>).

Iris resideix a Barcelona on continua investigant en el seu propi llenguatge artístic en col·laboració amb artistes de diferents àmbits.

Óscar Sol. Dedicat a les arts visuals i a la tecnologia interactiva en la qual s'inicia l'any 2007 després de realitzar un *internship* amb la companyia de dansa interactiva Troica Ranch i el col·lectiu Lemur a Nova York. Com a creador visual s'especialitza en el desenvolupament de visuals generatius en temps real amb l'eina de programació Jitter (Max/Msp). L'any 2009 inicia el projecte col·lectiu Electronic Performers amb una peculiar visió de l'ús de la interactivitat tant en la seva vessant escènica com instalativa, i participa en diversos esdeveniments a nivell nacional i internacional. En aquests últims anys ha col·laborat amb el col·lectiu audiovisual Lectrovision, Álex Posada (hangar.org), Eric Singer (Lemur, NYC), Cristian Vogel, Nikola Bahna i en performances interactives amb la cantant londinenca Bishi.

Ramón Prada (aka Vittus). Músic i compositor amb una àmplia i sòlida formació clàssica, la seva música eclèctica ha traspassat fronteres fusionant estils i obrint-se a la incorporació de les noves tecnologies. Ha compost i estrenat obres per a orquestra dins i fora d'Espanya, amb una gran acollida per part de la crítica i el públic. Ha treballat com a músic i compositor per a artistes com Hevia, Víctor Manuel, Joaquín Pixán... i és autor de música simfònica, bandes sonores, música de cambra i espais sonors per a l'escena. Les seves obres s'han tocat en escenaris d'arreu del món, i les seves composicions dels darrers anys, tocades des de Xangai fins a l'últim LEV Festival, utilitzen l'electrònica i la manipulació en viu del so i la imatge per exposar el seu particular univers sonor, que inclou instruments acústics, gravacions de camp i sons minimalistes de l'electrònica més experimental.

www.ramonprada.com

Direcció **Oscar Sol, Iris Heitzinger**

Producció **Electronic Performers**

Coreografia **Iris Heitzinger**

Interpretació **Iris Heitzinger**

Música **Ramón Prada, Vittus**

Disseny interactiu **Oscar Sol**

Visuals **Oscar Sol**

Vestuari **Ariadna Papiol**

Producció Electronic Performers

Amb la col·laboració NU2's Associació per la creació, Graner fàbrica de creació / Mercat de les Flors

<http://electronicperformers.in/>

Lloc: sala MAC

Horari: dissabte 16 a les 20:30 h i diumenge 17 a les 18 h.

ESPECTACLES INTERNACIONALS

20 i 21 de febrer de 2013

COMPAGNIE DERNIÈRE MINUTE PIERRE RIGAL

PRESS

Tragèdia coreogràfica o la inquietant estranyesa de l'ordinari. **Press** aborda la imatge de l'home modern en la seva immensa banalitat i alhora en la seva enigmàtica complexitat sonora. El cos d'aquest individu-producte, dandi inquietant, es mou per l'encadenament estandarditzat dels seus automatismes, però també pels engranatges del reduït espai vital en què es mou. Potser amb el seu propi consentiment, es troba captiu en una habitació gairebé buida. Les modificacions mecàniques d'aquest entorn físic i mental influeixen en el seu cos, i l'obliguen a canviar contínuament d'ubicació i moviment. Llavors es veu arrossegat cap a un absurd i alarmant carreró sense sortida...

Pierre Rigal, format inicialment com a atleta, va estudiar després matemàtiques i economia a Barcelona i va completar un màster en cinema. El contacte amb coreògrafs com Heddy Maalem, Bernardo Montet i Wim Vandekeybus, i amb directors com Mladen Materic, el va impulsar a endinsar-se en el món de la dansa contemporània. L'any 2002 va entrar a la companyia de dansa del coreògraf Gilles Jobin i el 2003 va fundar la Compagnie dernière minute, coreografiant i produint la seva primera peça, el solo *Érection*, dirigit per Aurélien Bory.

Concepció, escenografia, coreografia i interpretació **Pierre Rigal**

Constructor, electricista, tramoista **Frédéric Stoll**

Música original en directe **Nihil Bordures**

Enginyer de so **Nihil Bordures, George Dyson**

Assistent artístic **Méanie Chartreux**

Direcció producció **Sophie Schneider**

Assistència producció **Nathalie Vautrin**

Producció Compagnie dernière minute, Gate Theatre

Coproducció Rencontres chorégraphiques internationales de Seine-Saint-Denis, Teatre Garona-Tolosa de Llenguadoc

Amb el suport Direcció Regional d'Afers Culturals Migdia-Pirineus, l'Ajuntament de Tolosa de Llenguadoc, la Regió Migdia-Pirineus, el Consell General de l'Alta Garona i el conveni Culturesfrance/Ajuntament de Tolosa de Llenguadoc

La Compagnie dernière minute rep el suport de la Fundació BNP Paribas per al desenvolupament dels seus projectes.

L'espectacle va ser creat el 15 de febrer del 2008 al Gate Theatre de Londres

Lloc: sala PB

Horari: 20:30 h

22 i 23 de febrer de 2013

AUSTRALIAN DANCE THEATRE

PROXIMITY

Proximity és un reflex de la ubiqüitat del us de la càmera a la cultura contemporània, un exercici amb el que desestabilitzar el marc des del que rutinàriament participem de la percepció dels demés, estimulant la imaginació i augmentant les possibilitats de visualitzar.

A través de la coreografia, els ballarins utilitzen les càmeres per capturar el seu cos i el seu moviment, les imatges són manipulades i projectades a l'instant a la pantalla i creen així un pont entre ells i el públic, jugant amb el plaer de interrompre i augmentar el camp visual. D'aquesta manera es convida a l'espectador a traçar poètiques visuals amb les que transformar allò singular en múltiple, el que és macro en micro, i a través d'això gaudir amb la possibilitat de veure-hi molt més enllà del que és evident.

ADT és la companyia australiana de dansa contemporània professional més antiga. Els seus espectacles han donat la volta al món des de 1965. Garry Stewart, el seu director artístic, al capdavant de la companyia des de fa 12 anys, aplica als seus ballarins múltiples disciplines, des de dansa contemporània a ballet clàssic fins a elements de les arts marcial, breakdance, gimnàstica o ioga. El resultat és una fusió de formes, que constitueixen una singular paleta coreogràfica. L'aportació de Garry Stewart s'estén a elements com la fotografia, robòtica o arquitectura, sovint presents en els seus espectacles.

Concepció i direcció **Garry Stewart**
Assistència de direcció **Elizabeth Old**
Coreografia **Garry Stewart & The ADT Dancers**
Compositor **Huey Benjamin (amb Brendan Woithe - colony nofi)**
Disseny d'il·luminació **Mark Pennington**
Creació de vídeo i enginyer **Thomas Pachoud, amb el suport de didascalie.net**
Consultor disseny **Geoff Cobham**
Disseny de vestuari **Gaelle Mellis**
Director tècnic/ Tour Manager **Paul Cowley**
Dramatúrgia **Anne Thompson**
Instructor Break Dance **Poe One**
Cinematografia slow motio **Malcolm Ludgate acs – Sea Films pt y. ltd.**
Consultor neurobiologia **Professor Ian Gibbins**
Textos **Garry Stewart i Professor Ian Gibbins**
Artista gràfic **Slade Smith**
Coordinador tècnic europeu **Pascal Baxter (La Cellule)**
Manager companyia **Beth Whiting**
Manager escenari i producció **Lucie Balsamo**
Cap il·luminació **Marko Respondeck**
Cap so i visió **Oliver Taylor**
Cap escenari **Lachlan Turner**
Logística transport **René Maas (Pieter Smit)**
Ballarins **Zoë Dunwoodie, Scott Ewen, Amber Haines, Jessica Hesketh, Samantha Hines, Daniel Jaber, Kyle Page, Matte Roffe, Kimball Wong**

Coproducció de Grand Théâtre Luxemburg, Le Rive Gauche centre cultural de Saint-Etienne-du-Rouvray, centre cultural Vila Flor i Arts Sa's Major Commission Fund.

Amb el suport Govern d'Austràlia del Sud (Arts SA), Govern d'Austràlia (Australia Council) i el Department of Foreign Affairs and Trade (AICC).

ADT agraeix el suport de la Beach Energy.

<http://www.adt.org.au/>

Lloc: sala MAC

Horari: 20:30 h

23 de febrer de 2013

COMPAGNIE DERNIÈRE MINUTE PIERRE RIGAL / AURÉLIEN BORY

ÉRECTION

A *Érection*, un home, estirat a terra, narra la llarga història del seu pas d'una posició ajupida a una posició erecta. Un home sol, estirat, dins d'un rectangle verd elèctric on l'espai i el temps són indefinits. Un cor que creix, un cos que busca. Un mecanisme d'elevació, aixecar-se, avançar a partir de fragments sonors. Amb el cap, la pelvis o els peus. Com un home suspès sobre el terra que somia poder caminar per l'aire. Entre punts morts i decisions, ho intenta, s'equivoca, cau, ho torna a intentar, ampliant cada cop més els límits de l'espècie. De vegades una medusa invertida de tentacles fràgils, d'altres cocodril que avança silenciosament, aquesta estranya criatura s'erigeix a poc a poc sobre uns peus nous, un Ícar sense ales, una mena de ciborg que descobreix el seu doble...

Pierre Rigal, format inicialment com a atleta, va estudiar després matemàtiques i economia a Barcelona i va completar un màster en cinema. El contacte amb coreògrafs com Heddy Maalem, Bernardo Montet i Wim Vandekeybus, i amb directors com Mladen Materic, el va impulsar a endinsar-se en el món de la dansa contemporània. L'any 2002 va entrar a la companyia de dansa del coreògraf Gilles Jobin i el 2003 va fundar la Compagnie dernière minute, coreografiant i produint la seva primera peça, el solo *Érection*, dirigit per Aurélien Bory. Al festival Grec 2011 va presentar una retrospectiva dels seus espectacles.

Aurélien Bory va estudiar física a Estrasburg, i a partir d'aquí va orientar la seva carrera cap el camp de l'acústica arquitectònica. L'any 1995, però, va entrar a formar part de l'estudi creatiu Le Lido - Centre municipal des arts du cirque. A l'any 2000 va fundar la Compagnie 111 i al 2003 va dirigir Pierre Rigal en el seu primer solo, *Érection*, origen d'una estreta i continuada col·laboració que continua fins avui en dia. L'any 2008 va rebre el trofeu «Creador sense fronteres» de Radio France pel conjunt de la seva obra internacional. El seu plantejament de mescla de gèneres s'emmarca en la qüestió de l'espai i s'explora a través d'una escenografia inconfusible.

Concepció, coreografia, interpretació i vídeo creació **Pierre Rigal**

Concepció, producció artística **Aurélien Bory**

Creació so, música **Sylvain Chaveau, Joan Cambon, ARCA**

Disseny vestuari **Sylvie Marcucci**

Manager escenari i enginyer de so **George Dyson**

Enginyer vídeo **Nihil Bordures, Loic Célestin**

Direcció producció **Sophie Schneider**

Assistència producció **Nathalie Vautrin**

Coproducció Compagnie Dernière Minute / TNT – Théâtre National de Toulouse Midi-Pyrénées

Amb el suport Direcció Regional d'Afers Culturals Migdia-Pirineus, amb el Consell Regional Migdia-Pirineus, el Consell General de l'Alta Garona, l'Ajuntament de Tolosa de Llenguadoc i el CDC Tolosa Migdia-Pirineus.

La Compagnie dernière minute rep el suport de la Fundació BNP Paribas per al desenvolupament dels seus projectes.

L'espectacle va ser creat el 21 de novembre del 2003 al TNT-Théâtre National de Toulouse

Horari: 18 h.

EXPOSICIÓ

Dijous 14, divendres 15, dissabte 16 i diumenge 17 de febrer de 2013

GUILLERMO PFAFF, FRANCESCA LLOPIS, ALBA G. CORRAL, MIM JUNCÀ, PEP AYMERICH

LAB NU2S / INSTAL·LACIONS INTERACTIVES BALLADES

Instal·lacions Interactives Ballades és la presentació de quatre peces interactives de quatre artistes visuals, pintors i dibuixants, que en complicitat amb dissenyadors de software, s'han creat en el marc del Laboratori de recerca de NU2's a **l'Animal a l'esquena**. Acol·lides per un objecte pantalla creat específicament per aquesta instal·lació col·lectiva, les quatre peces són manipulades per dues ballarines i utilitzades com a motiu d'inspiració per ser ballades després pel públic visitant. Les obres són de Guillermo Pfaff, Mim Juncà, Francesca Llopis i Alba G. Corral, amb els tecnòlegs Eloi Maduell i Julià Carboneras i amb la col·laboració d'Anna Ventura. Ballades per Neus Vila i Leo Castro. La construcció és de Pep Aymerich i la direcció artística del projecte, de Núria Font.

Guillermo Pfaff

Ballant se'n va (Ballant ell/ella marxa) és una peça on presència i absència es juxtaposen. Una pirueta conceptual de reacció instintiva a una petició de ball. Una evocació de nostàlgia per qui ha marxat. A partir del LAB es converteix en un videojoc que només pot ser superat mitjançant la pràctica de la dansa.

Guillermo Pfaff (Barcelona, 1976). L'any 1999 acaba els seus estudis artístics i exposa per primera vegada en una galeria comercial. Encara que en els seus inicis treballa amb diferents mitjans, aviat la pintura es converteix en el seu llenguatge més recurrent. Entre 2002 i 2005 abandona Barcelona per viure a París i Berlín. Quan torna, produeix alguns dels seus treballs a Hangar, on aconsegueix una beca de residència de dos anys. Actualment viu i treballa entre Barcelona i Madrid.

Mim Juncà

La peça consisteix en la projecció d'una sèrie de dibuixos d'unes mans que només es posen en acció amb el moviment de les mans de l'espectador. El joc entre el registre d'un moviment i l'acció de qui decideix estar per aquells traços, no sense una mínima consciència del seu propi gest, evoca un particular pas a dos.

Mim Juncà (Banyoles, 1959). Estudia a l'Escola Eina de Barcelona. El que busca en una obra d'art és «el màxim contingut psicològic en les mateixes figures», tal com pensava Freud. Salvant les distàncies, és clar. La figura humana és una constant en el seu treball. L'interès pel gest d'aquestes figures, que freqüen sovint la caricatura, l'alimenta amb l'observació tant de la multitud com de la pròpia persona, tant en assajos de teatre com davant la pantalla, sempre amb un paper i un llapis a la mà.

Francesca Llopis

Efectuar aquest laboratori amb NU2's ha suposat experimentar com es desplega la comunicació entre el moviment del cos i el plànol estàtic de la imatge, verificant que és possible establir una nova relació amb la pintura. El moviment s'ha traduït en un viatge sobre un atlas de línies de tinta, recorreguts líquids que, segons el teu propi desig, t'apropen, t'allunyen o van d'un costat a l'altre.

Francesca Llopis (Barcelona). Com a pintora, ha exposat en galeries i centres d'art en diverses ciutats d'Europa, Àsia i Estats Units. Des de l'any 2000, la seva pràctica

transcendeix la pintura i combina aquesta disciplina amb la instal·lació i el videoart. Creu en la implicació social dels artistes i, per tant, es declara políticament activa. L'art és un mitjà per desenvolupar la llibertat individual i col·lectiva i en aquest sentit defensa la pràctica i la comunicació artístiques en totes les seves formes. Entén, com va dir Marcel Duchamp, que l'obra d'art es conclou amb la mirada del que veu: de l'altre.

Alba G. Corral

Projecte GUIX/ Pintant amb el cos. Peça interactiva on el cos dialoga amb la pantalla i fa possible que els seus moviments reaccionin directament amb el que es projecta. És com tenir guixos digitals i invisibles a les seves mans per crear paisatges pictòrics a la projecció. L'espai és sensible i interactiu als moviments, i es poden crear coreografies improvisades on allò visual reacciona en temps real al moviment.

Alba G. Corral (Madrid, 1977), establerta a Barcelona, utilitza el codi per crear eines visuals que donen vida en temps real a paisatges digitals abstractes. Desenvolupa programació visual, art generatiu i actuacions en directe en el context LIVE CINEMA i està vinculada a la docència del codi visual. A més, és una de les organitzadores del festival Femelek, que té per objectiu fomentar i promoure el desenvolupament de la dona en el món de la creació i les noves tecnologies.

Pep Aymerich

La seva participació en els treballs que es presenten a IDN ha consistit en seguir el procés de creació dels participants des dels inicis de les seves propostes interactives per finalment construir-los el suport físic de les seves creacions. L'escenografia s'ha resolt mitjançant estructures de fusta combinades amb paper per tal d'unificar l'espai de les diferents propostes i respectar al màxim la seva personalitat en un procés de diàleg amb els creadors.

Pep Aymerich (Sarrià de Ter, 1962) fa escultura, escultura pública, *performances* i videoart. La seva formació és sobretot autodidacta. El seu *leitmotiv* és la recerca en la interpretació de l'ésser humà i el seu esperit mitjançant la introspecció. Té escultures públiques en llocs tan dispars com Corea del Sud i Celrà, i ha realitzat accions a Girona, Barcelona, Madrid, França i Londres, entre altres.

Eloi Maduell (1975, Barcelona):

Enginyer informàtic especialista en la creació audiovisual en directe. Fundador de l'Associació Cultural Telenoika l'any 2000. Com a «pause vj», des de l'any 2000 fins al 2006, va treballar com a VJ professional en l'àmbit europeu i des d'aleshores explora, investiga i produeix experiments audiovisuals desenvolupant aplicacions interactives a l'estudi Playmodes, juntament amb Santi Vilanova. Imparteix cursos d'introducció a l'audiovisual en directe, cursos d'experimentació amb tècniques de *mapping* en màsters, universitats i centres culturals d'arreu del món. Cofundador de LABfàbrica, laboratori de noves tecnologies a Celrà i director tècnic del VAD festival de Girona entre 2005 i 2011.

Julià Carboneras (Olot, 1980):

Músic i enginyer de Telecomunicacions. Ha compost bandes sonores per a produccions de dansa, teatre i multimèdia. Ha desenvolupat nombrosos projectes d'instal·lació interactiva i sonora i s'ha especialitzat en la captació d'estats emocionals mitjançant dispositius i tecnologies com ara biosensors, visió artificial i *multitouching*. Ha estat guardonat amb el premi VIDA 2008 a la producció de Fundació Telefónica i amb el primer premi d'Arts Locatives del festival Arte Mov del Brasil, entre altres. És cofundador de PTCHWRKS, una empresa dedicada al so i la interactivitat.

Lloc: sala Pina Bausch Horari: 21:30 h

INSTAL·LACIÓ

Del 14 al 23 de febrer de 2013

ERRE QUE ERRE / MR. FOGG

REMBINHUTUR

Rembinhatur sorgeix com una evolució natural en l'experimentació i el desenvolupament del format vídeo-dansa/vídeo-art/vídeo-assaig al qual Erre que Erre s'ha sentit sempre tan lligat; i la trobada amb Carles Ribot (Mr. Fogg) va ser determinant, ja que va propiciar un nou plantejament a l'hora de concebre un nou vídeodansa. L'experiència de gravar en format panoràmic inversiu de 360° té com a resultat un escurçament de la distància entre públic i intèrpret.

Rembinhatur proposa una experiència immersiva a través d'un vídeodansa interactiu, on el públic podrà explorar l'escena escollint i buscant els seus propis angles de visió per gaudir de la coreografia d'una manera personal. Aquest vídeo és el primer d'un projecte serial més extens fruit de la col·laboració d'Erre que Erre i Mr. Fogg. Aquesta sèrie de vídeos oferirà una nova mirada participativa a l'experiència audiovisual del vídeodansa, i donarà un pas més enllà submergint el propi espectador en l'escena, de manera que aquest anirà descobrint què passa des de diferents perspectives: la coreografia podrà veure's des d'infinits punts de vista.

Erre que Erre és un col·lectiu de creadors i intèrprets que treballen a partir de la creació i l'experimentació de noves maneres de concebre la dansa i el moviment, i que serveix com a plataforma per a diferents col·laboracions interdisciplinàries que tenen com a resultat nous formats escènics/expositius i altres propostes artístiques. Erre que Erre sempre ha entès el treball en equip com el centre de la seva pròpia identitat.

Mister Fogg és una productora especialitzada en projectes audiovisuals immersius i interactius a través de vídeos panoràmics en 360°, i actualment assumeix tant producció audiovisual (rodatge amb càmeres de vídeo panoràmiques, *stitching*, edició i postproducció) com producció digital (visualitzacions a través de webs Flash, iPad/iPhone i Apple TV, pròximament, Android).

Mister Fogg són: Carles Ribot (director de Mr. Fogg i director creatiu), Àlex Llopis (realitzador i fotògraf), Melania Valero (productora executiva) i Eduardo Galán (desenvolupador creatiu i multimèdia).

Idea original, direcció **Erre que Erre/Mr. Fogg**

Intèrprets **Víctor Zambrana, Virginia García, Carlos Zuñel, Adrien Joubert, Joaquín Jara, Daniel Corrales, María Montseny, Nello Nebot, Cristina Ramírez, Nikos Markostamos, Núria Martí, Carles Rigual, Anna Rubirola, Ariadna Gironés, Antonio Navarro Wijkmark, Mario G. Sáez, Ángeles Angulo**

Fotografia **Wijkmarkphoto**

Música **Sigur Rós**

Assistència Tècnica **welovecode**

Agraïments Fundació Vila Casas/Can Framis

Lloc: Hall del Mercat

PROJECCIONS VÍDEODANSA

Tots els dies abans dels espectacles

SHORTDANCEFILMS/MODUL DANCE: Natura

Dijous 14 de febrer a les 19h. FOYER
Divendres 22 de febrer a les 19h. FOYER

El cos construeix junt amb el paisatge i els seus elements una coreografia conectada amb la natura.

AMANDI. Espanya, 2012. Francesc Sitges-Sardà i Elisabeth Prandi
CONSTRUCTS. EUA, 2012. Jeremy Moss
CONCURRENCE. Regne Unit, 2012. Neil Baker i Steven Hatton
AWAY FROM HERE. Regne Unit, 2011. Katrina McPherson
PRIVATE I'S. Israel, 2012. Oren Shkedy
THE LAST TREE. Espanya, 2013. Jordi Arqué

SHORTDANCEFILMS/MODUL DANCE: Territoris Híbrids

Dijous 14 de febrer a les 19h. SALA SG
Divendres 22 de febrer a les 19h. SALA SG

Moviments dibuixats, històries ballades, reconeixement d'identitats, un collage de propostes interessants per a totes les edats.

SEA OF ROOFS. Bèlgica, 2011. Antonin de Bemels
BREAKADVENTURE. Alemanya, 2012. Igor Krasik
ONE MAN WALKING. Regne Unit, 2011. Margaret Williams
COME SEE THE WORLD. Suècia, 2012. Meritxell Aumedes
LE BADINAGE. França, 2010. Albert Merino
LOS CALMUCOS INVISIBLES. Espanya, 2012. Antonio Quiles
DINÁMICA. Mèxic, 2012. Guicho Nuñez
DANZA DE LA CODORNIZ. PRIMER MOVIMIENTO. Espanya, 2010. Elena Cordoba i Chus Dominguez
CHOOSE YOUR BREAKFAST. Israel, 2012. Michal Ben Lior

SHORTDANCEFILMS/MODUL DANCE: Explicant-se en dansa (1)

Divendres 15 de febrer a les 19h. FOYER
Dimecres 20 de febrer a les 19h. FOYER

La dansa, el cos i el moviment tracten d'explicar experiències emocionals, relacions i sentiments.

COUP DE GRÂCE. Holanda/Espanya, 2011. Clara Van Gool
MOTION SICKNESS. Regne Unit, 2012. John McIllduff
ALMA & ENA. Austràlia, 2011. Sue Healey
VRRTI. Bèlgica, 2011. Ana Cembrero i Jorge Piquer
BLINK. Espanya, 2010. Àlex Rademakers.
EL CABALLO ROJO. Espanya, 2012. Verena Grundhammer

SHORTDANCEFILMS/MODUL DANCE: Explicant-se en dansa (2)

Divendres 15 de febrer a les 19h. SALA SG

Dijous 21 de febrer a les 19h. SALA SG

La dansa, el cos i el moviment tracten d'explicar experiències emocionals, relacions i sentiments.

LANDSCAPE DUET. Bèlgica/Hong Kong, 2012. Pierre Larauza.

COMMUNICATION BREAKDOWN. Espanya, 2012. Beatriz Palenzuela.

MONK RELOADED. Austràlia, 2012. Richard James Allen

NOORD. Holanda, 2011. Paul Sixta i Annika Pannitto.

EL MUR. Espanya, 2012. Aitor Echevarria

GESTURE OF IMAGINATION. EUA, 2012, Eileen Standley

Poètiques de la realitat

Dissabte 16 de febrer a les 19h. FOYER

Dijous 21 de febrer a les 19h. FOYER

La càmera observa allò que es troba davant per deconstruir-la en una altre "realitat"

HOPE. Portugal, 2010. Pedro Sena Nunes

BEACH PARTY ANIMAL. Regne Unit, 2010. Lizz Agyss i Joe Murray

Documental

Dissabte 16 de febrer a les 19h. SALA SG

Dimecres 20 de febrer a les 19h. SALA SG

DANCING CITIES. Espanya, 2012. Roger Gual

FORWARD MOTION

Forward Motion és una col·lecció de magnífiques obres britàniques de videodansa comissariada per experts en tres diferents programes. Un projecte del British Council coproduït amb [South East Dance](#) (amb el suport de [Arts Council England](#)), que crea una instantània en moviment del prolífic sector de la videodansa britànica.

La col·lecció *Forward Motion* inclou:

FORWARD MOTION: INTRODUCCIÓ (aprox. 60 min.)

La Professora Liz Aggiss fa una introducció sobre el gènere de la videodansa. Aquest programa inclou breus vídeos de dansa amb entrevistes als artistes. Inclou **Touched** de Wendy Houstoun i David Hinton, **Tra La La** de Magali Charrier i les joies rarament vistes de **Basini** de Liz Aggiss i Billy Cowie i **Sardinas** de Lea Anderson.

Diumenge 17 de febrer a les 17h. FOYER

FORWARD MOTION: PERSPECTIVES INTERNES (aprox. 90 min.)

La Dra. Vena Ramphal presenta un programa de filmacions més experimentals amb artistes que comenten la seva feina. Presenta l'encantadora **Hands** de l'ex-ballerí solista del Royal Ballet Jonathan Burrows i el cineasta Adam Roberts, **Vanishing Point** de Rosemary Butcher i **Horizon of Exile** d'Isabel Rocamora (guanyadora del premi IMZ 2007 a la millor videocoreografia).

Diumenge 17 de febrer a les 17h. SALA SG

FORWARD MOTION: LA SELECCIÓ DELS ARTISTES (aprox. 40 min.)

Coreògrafs de primera línia trien les seves videodanses britàniques preferides. Inclou Akram Khan, que presenta l'obra guanyadora de diversos premis **The Cost of Living** de Lloyd Newson; Russell Maliphant, que selecciona el vídeo musical de Chris Cunningham per a **Only You** de Portishead; i Shobana Jeyasingh, que tria **Tattoo** de Miranda Pennell.

Dissabte 16 de febrer a les 19h. FOYER

PREMSA MERCAT DE LES FLORS

MERCÈ ROS

93-256 26 14

MROS@MERCATFLORS.CAT

WWW.MERCATFLORS.CAT

Consorti format per

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Amb la col·laboració

